

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Minister van Financiën
De heer mr. drs. J.C. de Jager
Postbus 20201
2500 EE Den Haag

Binnenhof 22
postbus 20017
2500 EA Den Haag

telefoon 070-312 92 00
fax 070-312 93 90

e-mail postbus@eerstekamer.nl
internet www.eerstekamer.nl

datum 15 oktober 2010

oms kenmerk 147277U

Geachte heer De Jager,

Met belangstelling hebben de Leden van de vaste commissie voor Financiën kennisgenomen van het Commissievoorstel voor een richtlijn inzake de depositogarantiestelsels COM(2010)368. De Eerste Kamer heeft dit voorstel geselecteerd als prioritair Europees dossier, wat betekent dat de Leden van de commissie dit dossier met bijzondere aandacht volgen. De leden van de commissie achten het een goede zaak om het vertrouwen in de financiële sector te bevorderen mede door een goed depositogarantiestelsel en hebben met belangstelling kennisgenomen van het standpunt van de regering zoals weergegeven in het BNC-fiche. Het voorstel roept bij de Leden van de commissie echter wel enkele nadere vragen op.

De Leden constateren dat de financiële crisis terecht heeft geleid tot voorstellen gericht op het voorkomen van en/of het opvangen van gevolgen van een nieuwe crisis, zowel in EU verband, als op internationaal monetair niveau (Basel III, Solvency II e.d.), terwijl ook individuele staten maatregelen hebben aangekondigd of reeds hebben geïmplementeerd (bijvoorbeeld de Verenigde Staten). Kan de regering aangeven hoe het Commissievoorstel past in het grotere geheel van (crisis-)maatregelen? Voorts vragen de Leden van de commissie of de regering niet bevreesd is voor een cumulatie van lastenverhogingen voor de bank- en verzekeringssector.

De Leden van de commissie Financiën constateren dat een aantal banken in het verleden bezwaar heeft gemaakt tegen het optrekken van het bedrag en tegen het feit dat zij opdraaien voor onverantwoord gedrag van andere banken. Het in Nederland tijdens de crisis geldende depositogarantiestelsel kreeg van diverse kanten de kritiek dat banken die zich prudent gedragen mee moesten betalen voor het wangedrag van andere banken. De solidariteit tussen banken bij het dragen van de kosten, waarvan dat stelsel uitgaat, zou ook nog als potentieel risico in zich dragen dat er door de banken minder prudent gehandeld zou kunnen worden. Zijn de standpunten van die banken gewijzigd ten aanzien van deze twee punten en hoe staat de regering hier tegenover? Als het voorstel uitgaat van volledige solidariteit, acht de regering het dan niet noodzakelijk dat bij het definitieve voorstel wel met die kritiek rekening wordt gehouden? Zo nee, waarom niet?

datum 15 oktober 2010

ons kenmerk 147277U

blad 2

Voorts merken de Leden van de commissie op dat De Nederlandsche Bank heeft aangegeven dat de uitkeringstermijn van zeven dagen uit het voorstel niet haalbaar is. Momenteel werken DNB en de banken aan een verkorting van de uitkeringstermijn van drie maanden naar 20 werkdagen. Welke actie onderneemt de regering om aan het punt van DNB tegemoet te komen? Als de regering geen actie onderneemt, waarom doet zij dat niet?

De Leden van de commissie verzoeken u daarnaast om een vergelijking te maken met het Amerikaanse systeem van garantstelling. Kunt u daarbij aangeven wat de voor- en nadelen zijn van beide systemen? Waarom zou het Amerikaanse systeem minder goed werken dan het stelsel dat de Commissie voorstelt?

De Leden van de vaste commissie voor Financiën zien uw reactie met belangstelling en graag op korte termijn tegemoet.

Hoogachtend,

Prof. dr. P.H.J. Essers
Voorzitter van de vaste commissie voor Financiën